

Hazaérkezett kormányküldöttségünk a KGST ülészakáról

A magyar kormányküldöttség, amely részt vett a KGST 17. ülészakán, pénteken délelőtt Bukarestből visszaérkezett Budapestre. A küldöttséget Apró Antal, a Politikai Bizottság tagja, a Miniszterelnökség elnökhelyettese vezette. Tagjai voltak: Csergő János kohó- és gépipari miniszter, Kossa István közlekedés- és postaügyi miniszter, Losonczy Pál földművelésügyi miniszter, Incze Jenő külkereskedelmi miniszter, Sulyok Béla, a pénzügyminiszter első helyettese, Vályi Péter, az Országos Tervhivatal vezetője és Marai László, a KGST magyarországi képviselőjének helyettese. A magyar küldöttséggel együtt érkezett Budapestre Otakar Simuneknek a Csehszlovák Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja, miniszterelnök-helyettesnek a vezetésével a KGST ülészakán résztvevő csehszlovák kormányküldöttség, amely rövid itt tartózkodása után folytatta útját Csehszlovákiába.

A fogadáson a Nyugati pályaudvaron megjelent Fock Jenő, a politikai bizottság tagja, a Miniszterelnökség elnökhelyettese, Trautmann Rezső építésügyi miniszter, Ajtai Miklós, az Országos Tervhivatal elnöke és Csánádi György, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese. (MTI)

A jobb burgonyaellátásért

Német és lengyel vetőburgonya érkezett

A zavartalan burgonyaellátás érdekében az idén először, nagyobb mennyiségű — ötezer vagon — vetőburgonya érkezett a Német Demokratikus Köztársaságból és Lengyelországból. A gazdaságok tehát tavasszal minden nehézség nélkül megoldhatják a burgonyavetésterület növelésével kapcsolatos feladatokat és a külföldről kapott, betegségnek jobban ellenálló fajtákra cserélhetik át a saját készletüket.

Az állami gazdaságok az új gazdasági évben tízezer holdon ékeztetik burgonyát, hat-ezer holdon pedig vetőgumót állítanak elő. A külföldi fajták fokozott felhasználása mellett ugyanis tovább folytatják a hazai, kedvelt fajták elszaporításának többéves programját. A kutatóintézetek irányítása mellett a hat-ezer holdon elsősorban gülbaba, rózsá, somgyi korai és somgyi sárga fajtájú vetőburgonyát termesztettek.

Ogyesszai és szegedi fiatalok ajándékváltása

Szeged szovjet testvérvárosából, Ogyesszából nemrégiben csomagot hozott a posta a szegedi általános iskolák üttörőinek. A szovjet pionírok mugukkészítette tárgyakat, különféle domborműveket, a városokról készült rajzokat stb. ajándékoztak szegedi pártasainak. A pionírok ajándékait a város általános iskoláiban vándor házikállítási keretében mutatták be.

Most a szegedi üttörők is elkészítették ajándékaikat az ogyesszai pioniroknak. Abraham Ferencné, a Gutenberg utcai iskola tanárnője vezetésével. Az ajándékokat:

A VIII. kongresszus határozatainak végrehajtásáról tárgyalt a KISZ Központi Bizottsága

A Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága pénteken ülést tartott. A tanácskozáson részt vett és felszólalt Biszku Béla, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára.

Az ülésen Pullai Árpád, a KISZ Központi Bizottsá-

gának első titkára ismertette azokat a feladatokat, amelyek a VIII. pártkongresszus határozatainak végrehajtásából az ifjúsági szövetségre hárulnak. A beszámoló a Központi Bizottság egyhangúlag tudomásul vette.

Az ülésen ezután szervezeti kérdésekkel foglalkoztak. (MTI)

JÓ ÉRZÉS

örömet okozni

Hajnaltól késő estig dolgozik a posta csomagkézbesítő brigádja

Ejszakai még a sötétség, amikor már munkához lát a szegedi személy-pályaudvaron a II-es postahivatal csomagirányítással és kézbesítéssel foglalkozó csoportja. Pontosán hajnali 4 órakor kicsit álmosan még, de annál nagyobb igyekezettel készítik elő kézbesítéshez a csomagokat a raktáros, a beosztott tisztviselő és a csomagrakodó. Nem jut ideje álmoságra az adminisztrátornak sem, aki gondosan ellenőrzi a szállítóleveleket, bélyegez. Mire a csomagkézbesítők megérkeznek, a rakomány már kint várja őket a tehergépkocsin.

Kilenc tehergépkocsi

A csomagkézbesítés Szegeden éppúgy kerületekre van osztva, mint a levelek kihordása. Ezért a csomagkézbesítők nagyrészt ugyanarra a területre járnak éveken át. Most azonban kivételes a helyzet. Nemcsak a három kerületben, hanem a szélrészen minden irányába indul ki reggel 6 órakor 9 csomagokkal megrakott tehergépkocsi.

— Általában nem nagy létszámmal, mindössze négy állandó csomagkézbesítővel dolgozik részünk — mondja Simon János, a II-es postahivatal vezetője. Most azonban rekordforgalmú két hetünk van. Egy-egy csomagkézbesítő naponta 80–90, de gyakran még 100 csomagot is kézbesít. A várható nagy forgalomra a Szegedi Postaigazgatóság irányításával idejében felkészültünk. Kétszerezére növeltük a csomagkézbesítők számát. Tehergépkocsi is kétszer annyi jár jelenleg, mint máskor. Az a célunk, hogy minden csomag időben eljusson rendeltetési helyére.

Például Kálmán bácsi

Nehéz, fáradságos a csomagkézbesítők napi munkája, különösen most az ünnep előtti forgalomban. De szíves-örömmel járják mégis kora hajnaltól késő estig a várost. Mert mint mondják, jó érzés másoknak örömet szerezni. Még a fáradságot sem éri úgy az ember, ha meglátja, milyen örömmel bontják ki a hozzátartozóktól, s a kedves ismerősöktől jött csomagot egy-egy lakásban.

Farkas Kálmán személyes ismerőse sok szegedi család-

nak. 1942 óta kézbesít csomagot ugyanabban a kerületben. Ha a gyermekek meglátják, amint éppen csomagot kézbesít, utánaeszelnek, s köszönet után szépen kéri:

— Kálmán bácsi, hozzon már csomagot nekünk is.

Sőt még az is előfordult, hogy a Téliapónak szánt »igénylést« a postás bácsinak akarták a gyerekek odaadni, hogy őrizzék meg a csomagokat.

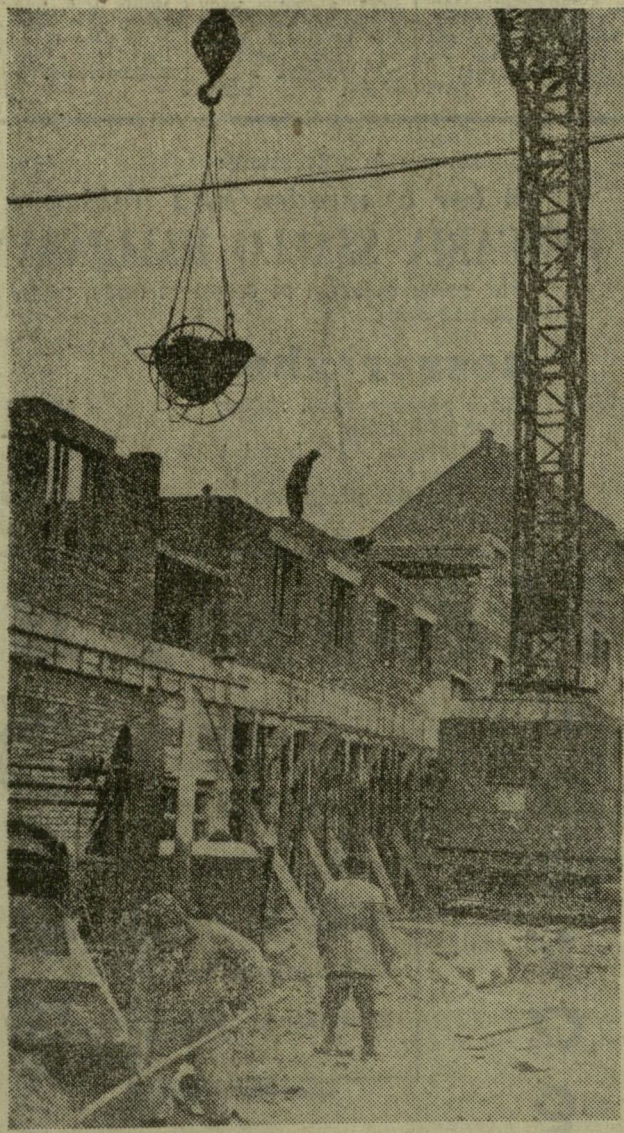
Még hétfőn is kézbesítenek

Farkas Kálmán kívül több példásan és hosszú évek óta e szakmában dolgozó postás van még. Ilyen Kassai István és Elek Lajos is, akik évek óta szilárdan állják meg az ilyen ünnepek előtti nagy forgalmat is. Persze a többiek is derekasan, elismerésre méltóan dolgoznak.

A postások célja, hogy minden csomag időben rendeltetési helyére jusson. A postaigazgatóság intézkedett, hogy még december 24-én, hétfőn is kivigyék a posta kézbesítői az expressz felirátú vagy romlandó tartalmú csomagokat.

Horuczi Lászlóné

Újabb lakások falai magasodnak

Szegeden a Mikszáth Kálmán utca 6., 8. és 10. szám alatt, valamint az Attila utca 5/a szám alatt egyre jobban magasodnak az újabb lakások falai. A két négyszintes házban — amelynek közös udvara lesz — összesen 48 egy- és kétszobás lakást alakítanak ki. A két szövetkezeti házat a jövő év májusában adják át gazdáiknak. Képünkön: munkában az építők a Mikszáth Kálmán utcában.

A gépek sorsa a termelőszövetkezetekben

Szakadatlanul özönlenek a gépek a termelőszövetkezeti paraszt-ság segítségére, a kulturált nagyüzemi termelés kifejlesztése érdekében. Jelenleg a megye szövetkezeti gazdaságainak mintegy ezer traktor van a birtokában, a gépparkok pedig 873 erőgéppel segítik a termelőszövetkezeteket. Nincs különösebb hiány az alapvető munkagépekben sem. E számok azonban korántsem tükrözik a teljes valóságot, mert itt nem szerepel állami gazdaságaink mind nagyobb, tökéletesebb gépparkja. Nincsenek itt a mezőgazdasággal kapcsolatos vállalatok, vízügyi igazgatóság, erdőgazdaság, talajjavító vállalatok gépei sem.

A hazai mezőgazdasági gépgyártás ezt az iramot nem győzte volna egyedül. A szovjet gépipar segítségével kívül szinte fél Európából importáltunk mezőgazdasági gépeket. Szövetkezeteinkben megtalálható a szovjet Beloruzsoktól és a román UTOS-októl, a csehszlovák Zetorokig és a német RS-09-esekig szinte valamennyi figyelemre méltó traktormárka. Ugyanakkor a magyar gyártmányú traktoroknak is népes családja alakult ki, eleget, ha csak az U-28-asokra gondolunk.

Ilyen tempó mellett bátran nevezhetjük objektív nehézségnek is a még mindig súlyos alkatrészhányat. Alapvető dolog volt, hogy traktoraink legyenek a mezőgazdaságban, s nem volt még elég időnk az alkatrész-utánpótlás tervszerű biztosításához, a különböző kifejezetten alkatrészt gyártó üzemek megszervezéséhez. Bizonyos idő szükséges ahhoz is, hogy a pénzügyi szervezet és a kereskedelem is hozzáigazodjék ehhez a minőségileg teljesen új helyzethez.

Azaz azonban, hogy mindezt elismerjük, nem adhatunk szabad kezét szövetkezeinkben a gépesítés körül

mutakozó felkiáltó hibáknak, hanyagságoknak. Traktorok, munkagépek már kivétel nélkül minden szövetkezetben vannak. A szövetkezeti gazdák azonban még alig ismerik a tervszerű hibamegelőző gépkarbantartás fogalmát. Számos helyen a tudatlanság rombolja a gépet. Széles körű társadalmi ügyet kell csinálnunk a gépek megóvásából, élettartamuk meghosszabbításából.

Mint a szakemberek körében ismeretes, a tervszerű megelőző karbantartásnak öt fokozata van. Hogy melyik fokozatot mikor kell elvégezni, azt elsősorban a ledolgozott üzemórától, megtett kilométerektől, a normálhordak számától függ. Éppen ezért a teljesítményeket állandóan jegyezni kellene a gépek törzskönyveiben. A szegedi járásban azonban úgyszólván egyetlen tsz sincs még, ahol a traktorok törzskönyveit, teljesítménylapjait előírászerűen vezetnék. Csak az a fontos, hogy forogjanak a kerekek, s haladjon a munka. Így aztán nem ritkaság az olyan eset, amilyen a forráskúti Ezüstkalász Tsz egyik szuper-zetor traktorával történt meg, hogy a szükséges olajnyomás nélkül üzemeltették a motort, s teljesen beégett a főtengely. A dugattyúkarokat hegesztőpisztollyal kellett levágni a tengelyről. Sok ezer forintot kár és a termelőmunkából való tartós kiesés következett be. Ha nem mulasztják el sorozatosan a tervszerű hibamegelőző karbantartást, ez sem történhetett volna meg.

Biztosítanunk kell tehát, hogy gépeiket a szövetkezetek minden esetben késedelem nélkül vigyék be a géppálmásokra a kötelező karbantartás elvégzése miatt. Hogy milyen nagy károkat előzhetünk meg ezzel, szemléletesen bizonyítják a következők is.

Csongrád megye tsz-ei az idén a 2040 szerződésben is lekötött havi traktorkarbantartásból csak 716-ot végeztek el. A többi elmulasztották. Ugyanakkor a géppálmásoknak 1160 esetben kellett üzem közben keletkezett motorhibát kijavítani. Egy-egy ilyen hiba elhárítása általában négy-öt napig tart, viszont ha a kötelező karbantartással megelőzték volna ezeket, egy-egy gép csak öt-hat óráig hiányzott volna a termelésből. Tíz- és százezer értékes munkaóra vesztett el! Ugyanakkor rengeteg olyan alkatrészt is ki kellett cserélni, melyek még hosszú-hosszú ideig megőrizték volna épségüket jó karbantartással.

Kimondhatjuk azt is: kegyetlenül gyilkolja mezőgazdasági gépeinket a bürokrácia is. Például a géppálmások a jelenlegi szabályok értelmében csak akkor végezhet javítást, gépkarbantartást a tsz-nek, ha az a számlát hat napon belül ki tudja egyenlíteni. Fedezet nélkül, bármennyire rá van szorulva a gép, nem nyúlhatnak hozzá a szerelők. Mert ha mégis megteszik, akkor könnyen megeshet, hogy munkájukért nem kapnak fizetést. Nagyon gyakori dolog még, hogy időlegesen nincs pénz a szövetkezeti egyszámlán. Ilyenkor aztán mit tehetnek a tsz-ek vezetői: szántani, vetni, szálítani kell, s a gépet a teljes lerobbanásig hajtják. Végül aztán mégiscsak lesz pénz, de ebbe hónapok telnek, s amit a tsz kiegyenlíthetett volna párszáz forinttal, nem ritkán 8–10 ezer forintba kerül. A Sándorfalvi Géppálmásokon például hónapokig állt az algyői Új Élet Tsz traktora, még csak pár száz forintot munkát sem végezhettek el rajta, mert ahogy ezt banki nyelven mondják,

sorbanállása volt a szövetkezetnek, azaz nem volt pénze.

Okvetlen változtatni kellene tehát a rossz, hibás pénzügyi szabályokon, lehetővé kell tenni, hogy a géppálmások javítószolgálat ne hat napontként, hanem legalább negyedévenként nagyobb összegekben, folyamatosan számlázzasson. Tanácsai, pénzügyi szerveink, ha igazán lelkiismeretesen akarják végezni munkájukat, akkor a jövőben egyetlen szövetkezeti kiadási és bevételi tervet sem írhatnak alá, melybe nincs beállítva a gépek évi karbantartási költsége. Eddig így volt: új gép, jó gép, takarékoskodjunk rajta! Pedig ez nem takarékoság.

Sok hiba van még a szövetkezeti vezetők szemléletében is. Nem kevés helyen a kötelező karbantartást, javításokat házon belül akarják elvégeztetni, ehhez pedig nincsenek műhelyek, szerzők. Nem ritkán hiányzik a jó, hozzáértő szerelő is. Ugyanakkor, ha már élnének az ide vonatkozó törvényadta lehetőségekkel, s szerződésnek a különböző javító- és szervizszolgáltatásokra, akkor ötven százalékos árelengedéssel részesülhetnek. Azok a tsz-ek melyek már nem »maszekolnak« odahaza, hanem jó géppálmások javító-műhelyekben végezhetik a munkát, idén Csongrád megyében mintegy 8 millió forint állami segítséghez jutottak hozzá.

Baj van még a szemlélettel egyes géppálmásokon is. Nem szeretik csinálni a kis munkát, a szervizszolgáltatásokat, csak a nagy javításokat, amiben pénz van. E nézetrel is le kell számolnunk. Már az új esztendőben biztosítanunk kell, hogy minden géppálmásokon kellően felszerelt karbantartó műhelyek legyenek, ahol jó szakemberek örködnek a körzetbe tartozó gépek épsége felett. A géppálmási vezetők feladata, hogy keressék, kutassák a szövetkezetek gépjavításokkal kapcsolatos igényeit.

Van olyan törekvés, hogy a tsz-eket is megfélelő karbantartó műhelyekkel látják el. Azonban míg idáig jutunk, 8–10 esztendő is könnyen eltelhet. Csak ezután lehet szó arról, hogy a géppálmások — akkor már mint körzeti gépjavító műhelyek — csak a nagyobb, bonyolultabb munkákat végezzék. Addig is azonban a tervszerű, hibamegelőző karbantartásért a géppálmások a felelősek. Mint látható a géppálmások funkciója elsősorban már nem a szántás-vetés csupán, mint még pár éve is volt. Őrei, orvosai a körzetben levő összes szövetkezeti gépkocsinak, traktoroknak, munkagépeknek, termelőszervezeteknek.

A gép az ember legjobb segítőtársa a szűkebb, jobb életért folytatott mindennapi küzdelemben. Mégis hány helyen látjuk: traktorok, gépkocsik, kombájnok — nem is szólva a kisebb munkagépekről —, állandóan a szabad ég alatt vannak. Rozsda marja azokat, bűnös kezek lopkodják alkatrészeiket. A gépszínek, gépraktárak, garázsok építése legyen hát éppen olyan fontos munka, mint az istállóépítés, vagy bármilyen más volt eddig. A kommunizmus lehetnek mindenütt a gépek védelmének legjobb szószólói, s bizonyos, hogy megértésre találnak. Ebben segítségül kell hívni a patronáló üzemek munkásait is. Mert a gépek jó vagy rossz sorsa, szövetkezetek sorsa, parasztsors sorsa is.

CSEPI JÓZSEF